

Elektrownia Turów została zbudowana w Kotlinie Żytawskiej, stanowiącej część Bramy Łużyckiej dzielącej Rudawy od Sudetów. Według zapisów kronikarskich w latach czterdziestych XVII wieku zaobserwowano pożary płytko zalegających złóż węgla brunatnego.

[pobierz film > \(/content/download/17361/129318\)](#)

Po stu latach, w 740 roku rozpoczęto wydobywanie węgla, a w XIX wieku w okolicach Zittau (Żytawy) i Bogatyni istniało już prawie 100 prywatnych kopalni podziemnych i wyrobisk odkrywkowych.

Od 1890 roku nastąpiła stopniowa likwidacja drobnych zakładów górniczych na rzecz większych zrzeszeń zwanych gwarectwami.

W 1904 roku regularną eksploatację metodą odkrywkową rozpoczęła na skalę przemysłową spółka akcyjna „Herkules”. W 1908 roku powstała brykietownia, a w 1911 roku opalana węglem brunatnym elektrownia w Hirschfelde. Roczne wydobycie węgla przekraczało 1 mln ton. Szacuje się, że ogólne wydobycie węgla w Turossowie i jego okolicach (w istniejących kopalniach i odkrywkach) przez spółkę „Herkules” w okresie 180 lat, tj. czasu życia i pracy 6-7 pokoleń, osiągnęło 100 mln ton. Węgiel wydobywano wówczas na nawóz oraz do produkcji energii elektrycznej.

Po drugiej wojnie światowej, przez pierwsze dwa lata kopalnia „w Trzcíncu nad Nysą” była administrowana przez okupacyjne wojska radzieckie. Pracowała tutaj załoga niemiecka z nieliczną domieszką polskich pracowników fizycznych.